

សៀវភៅយ៉ូអែល និងព្រះវិហារសេរីនេដអេដេនេទីសន្តោសម័យល្អាវឌីកា - លខេ ២

Jeff Pippenger
2025-12-02

លខេពីរ

«ដោយសេចក្តីបុរាណដ៏ទទួលបាន ខ្ញុំទទួលបាននូវចំណេះដឹងពេញលេញ
ដល់ហេតុការណ៍នៃបុណ្យទី៥០ នឹងត្រូវបានកើតឡើងមុតងទៀត
ដោយអំណាចដ៏ធំជាងសូម្បីតែអ្វីដែលបានកើតឡើងក្នុងឱកាសនោះ។
យ៉ូអែលនិយាយថា៖ “ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌
មានអំណាចយ៉ាងធំ ហើយផែនដីបានភ្លើងដោយសិរីល្អរបស់ទេវតានោះ។”
បន្ទាប់មក ដូចនូវបុណ្យទី៥០
ប្រជាជននឹងឮសេចក្តីពិតដ៏ល្អនៃយ៉ូអែលដល់ពួកគេ
គ្រប់មនុស្សជាតិសាបសូន្យនូវខ្លួនឯង។»

«ព្រះអាចផ្តល់ជីវិតថ្មីដល់កូនៗគ្រប់ពូជដែលបុរាណដ៏យូរអង្វែងដោយសូម្បីតែបង្អស់
នៃទ្រង់ ហើយអាចបំប្លែងមាត់ដោយធម្មតាដែលរស់ពីលើអាសនៈ ហើយផ្ទុះចេញប្លែក
មាត់ទាំងនោះក្លាយជាអ្នករាំរាំហូរសរសើរតែម្តងទៀតយ៉ាងប្រសើរ។
សំឡេងរាប់ពាន់នឹងត្រូវបានបញ្ចូលដោយអំណាច
ដើម្បីបុរាណចេញនូវសេចក្តីពិតអស្ចារ្យនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
អណ្តែតដល់និយាយអាក់អន់នឹងត្រូវបានដោះលែង
ហើយអ្នកដដែលខ្មាសអៀននឹងត្រូវបានពង្រឹងឲ្យរឹងមាំ
ដើម្បីបង្កើនបន្ទាប់ដោយក្រលាហែងចំពោះសេចក្តីពិត។ សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ជួយប្រជុំ
រាស្ត្រគ្រប់រូបនូវឲ្យសំអាតព្រះវិហារនៃព្រះលើសពីគ្រប់សេចក្តីស្តាយទាំងអស់
ហើយរក្សាការគ្រប់គ្រងសុទ្ធជាមួយទ្រង់យ៉ាងដូចនោះ
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមានចំណែកក្នុងក្រុងរៀងរាល់ថ្ងៃដោយ
នូវពេលវេលាដែលត្រូវបានបង្ហាញចុះ។» Review and Herald, July 20, 1886.

បុណ្យថ្ងៃទី៣៧ នៅពេលដែលគេបានប្រាប់បុណ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់
មិនអាចបំប្លែងព្រឹត្តិបុណ្យរំលង បុណ្យនេះប៉ុន្មានតែប៉ុន្មាន ដង្ហើមផលដ៏ប្លែក
និងបុណ្យសប្តាហ៍បានឡើង។ បុណ្យថ្ងៃទី៣៧ជារយៈពេលមួយ
ទោះបីជាក៏ដាច់ឈ្មោះក្នុងពេលវេលាផងដែរ។ ហេតុនេះហើយបានជាត្រូវបានហៅថា
«រដូវបុណ្យថ្ងៃទី៣៧»។ រដូវនេះបានចាប់ផ្តើមដោយការស្តាប់ទីវង្គត
ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
បន្ទាប់ពីការយាងឡើងស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់
ព្រះគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមការបង្កើនផ្ទាល់អស់រយៈពេលសិបថ្ងៃ
ដល់ត្រូវបានបន្តដោយដប់ថ្ងៃនៃកូនៗបន្ទាប់ខាងលើ
ជាកន្លងដល់ឯកភាពត្រូវបានសម្រេចឡើង។ 9/11 បានចាប់ផ្តើមរយៈពេលមួយដែលបញ្ញ
ចប់នៅក្នុងច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្សនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។
ច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្សនេះត្រូវបានកំណត់ដោយថ្ងៃបុណ្យថ្ងៃទី៣៧

ជាចំណុចមួយក្នុងពលរដ្ឋលោក;
ជាចំណុចមួយក្នុងពលរដ្ឋលោកដែលត្រូវបាននាំមុខដោយរយៈពេលមួយ
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅ 9/11។ ចាប់ពី 9/11 រហូតដល់ចុងបំផុតនៃអាទិត្យ
«រដ្ឋបុណ្យថ្ងៃទីហាសិប» ត្រូវបានផ្ទេរមកដល់ទៀត។

ពាក្យស្រដៀងគ្នាបាននិយាយថា ហេតុអ្វីបានជាអស់ប្រាំមួយឆ្នាំ «អណ្តាតភូមិវិទ្យា» នោះ
មិនមែនជាការល្អដ៏ល្អនោះទេដោយសារស្ត្រីនេះ
ប៉ុន្តែគឺជាការបំពេញសម្រេចនៃសៀវភៅយ៉ូអែល
ពីព្រោះមានការជំទាស់មួយត្រូវបានលើកឡើងប្រឆាំងនឹងសារៈ «អណ្តាត»
តំណាងឲ្យការបង្ហាញសារ ហើយភូមិវិទ្យាតំណាងឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
សារនៃបុណ្យថ្ងៃទីហាសិបតំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នានៃទេវភាព
(ព្រះជាម្ចាស់វិទ្យាដ៏ល្អនេះបំផុត) ជាមួយនឹងមនុស្សភាពនៃអណ្តាត។ ដូចដែលពាក្យស្តីតំណាង
ឲ្យមួយសន្លឹកសៀវភៅនៃការនាំមុខក្នុងអំឡុងពេលនៃក្រុងរៀងរាល់ក្រោយ ដូចនោះដែរ
ពួកយើងដឹងថាបុរាណក្រុងរៀងរាល់ក្រោយ ក៏តំណាងឲ្យបុរាណដ៏ជននៃកិច្ចព្រមព្រៀងមុន
ដល់កំពុងត្រូវបានរំលងចោល
នៃចំណុចពលរដ្ឋលោកដែលភ្លេចរៀងរាល់កំពុងផ្តល់នូវនោះឯង។

ហើយពួកគេទាំងអស់បានព្រួយបារម្ភដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយបានចាប់ផ្តើមនិយាយដោយភាសាផ្ទាល់ខ្លួន
តាមដំណើរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានឲ្យពួកគេថ្ងៃនោះ។ នៅក្នុងយូសេហ្វ
មានជនជាតិយូដា ជាមនុស្សសក្តានុពលខ្ពស់បំផុត មកពីគ្រប់ជាតិសាសន៍ក្រោមមេ
ស្ថានានោះទីនោះ។ កាលដំណឹងនេះបានឮសាយភាយទៅហើយ
ហ្វូងមនុស្សសក្តានុពលមកប្រជុំគ្នាមក ហើយមានការភាន់ច្បាញ
ដូចជាមនុស្សម្នាក់ៗបានឮពួកគេនិយាយជាភាសារបស់ខ្លួន។ ពួកគេទាំងអស់ក៏ភ្ញាក់ផ្អើល
និងអស្ចារ្យចិត្ត ដោយនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា មើលចុះ
តើពួកគេដែលកំពុងនិយាយទាំងនេះ មិនមែនជាមនុស្សកាកាឡើយទេឬ?
ហើយហេតុដូចម្តេចបានជាយើងមិនមែនជាភាសារបស់ខ្លួន
ដោយយើងបានកម្រិតក្នុងភាសានោះ? ពួកគេហៅថា និងពួកមានឌី និងពួកអាល់
និងពួកអុនកស្ថានានោះមែនឬ? តាម ហើយក្នុងយូដា និងកាហ្វ្រែត ក្នុងប៉ូនទុស
និងអាស៊ី ភូមិភាគ និងហ្វីលីពីន ក្នុងអាល្លឺម៉ង់ និងតំបន់លីប៊ីដ្យូឡូស៊ីន
និងពួកភូមិភាគក្រុងរៀងរាល់មកពីក្រុងរៀងរាល់ ទាំងជនជាតិយូដា និងអុនកបម្ភលនៃជនភៀ ពួកគេ
និងពួកអាល់ យើងឮពួកគេថ្ងៃនោះក្នុងភាសារបស់យើង
អំពីការអស្ចារ្យដ៏មហិមារបស់ព្រះ។ ពួកគេទាំងអស់ក៏ភ្ញាក់ផ្អើល ហើយសង្ស័យ
ដោយនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា ការនេះមានន័យដូចម្តេច?
តើអ្នកខ្លះបានចម្លើយថា ពួកបុរសទាំងនេះព្រួយបារម្ភដោយសារទំពាំងហាយដូចម្តេច? ប៉ុន្តែ
ពាក្យស្តី ឈរឡើងជាមួយនឹងសារក្នុងប្រាមណ្ឌល លើកសំឡេងឡើង
ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ឱបុរសយូដា
និងអុនកទាំងអស់ដែលបាននាំមុខនៅក្នុងយូសេហ្វអាល្លឺម៉ង់
ចូរឲ្យការនេះមានន័យដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា ហើយស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្លួនចុះ
ដូចជាមនុស្សទាំងនេះមិនស្តាប់ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាគិតទេ
ព្រោះនេះទើបតែម្តងទីបីនៃប្រែប្រួលនោះ។ កិច្ចការ 2:4-15។

ពាក្យស្តីកំពុងពន្យល់អំពីបុណ្យថ្ងៃទីហាសិបនៃកិច្ចសន្យាថាជាការសម្រេចបំពេញនៃព្រះគម្ពីរយ៉ូអែល
ល។ គាត់កំពុងផ្ទេរនូវដូចនេះក្នុងន័យទំនាយ

នៅពេលដែលពិភពលោកទាំងមូលត្រូវបានគំរាម ពីព្រោះបទគម្ពីរនោះចងែថា អ្នកសុភាប័នមក “ពីគ្រប់ជាតិសាសន៍នៃក្រុងមេមេយេទាំងមូល”។ នៅ 9/11 ផែនដីត្រូវបានបំផ្លាញដោយសិរីលុះអរមេបេស្រុក្រិស្ត ហើយបន្ទាប់មកមុតងទៀតនៃពេលវេលាបំផ្លាញអែទិកុយ មនុស្សសម្បជននៃសេសប្រនពា ននាក់នឹងឆ្លុះបញ្ចាំងសិរីលុះអរមេបេស្រុក្រិស្តយ៉ាងគ្រប់លក្ខខណ្ឌ ខណៈដែលពួកគេត្រូវបានលើកឡើងជានឹងសញ្ញានៃចំពោះមុខពិភពលោកទាំងមូល។ សម័យបំផ្លាញកុស្តបានចាប់ផ្តើមនៅ 9/11 ហើយវាបញ្ចប់នៅពេលវេលាបំផ្លាញអែទិកុយ។

«គ្មានមនុស្សណាមួយក្នុងចំណោមយើង នឹងទទួលបានរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ ខណៈដែលអត្តចរិតរបស់យើងនៃមានសុភាមបុរាណ ឬមនុស្សណាមួយនៃលើវា។ ការកែតម្រូវកំហុសឆ្គងទាំងឡាយក្នុងអត្តចរិតរបស់យើង និងការសម្អាតព្រះវិហារនៃព្រលឹងឲ្យបរិសុទ្ធពីសចក្រគឺសៅហ្មងគ្រប់យ៉ាង នោះត្រូវបានទុកឲ្យជាភាគព្រឹត្តិប្រសើររបស់យើង។ បន្ទាប់មក ភូលៀងចុងក្រោយនឹងផ្តល់មកលើយើង ដូចដែលភូលៀងដើមបានផ្តល់លើពួកសិស្ស នៅក្នុងប្រែណុយទី៥០។»

«យើងងាយពេញចិត្តនឹងសមិទ្ធផលរបស់ខ្លួនពេញលេញ។ យើងមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនសម្បូរបែប ហើយបានកើនឡើងដោយទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយមិនដឹងថា ខ្លួន “រទេនា គ្រូឲ្យអាណិត ក្រីក្រ ខ្មោច និងអាក្រក់” នោះឡើយ។ ឥឡូវនេះជាពេលវេលាដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសចក្រដ៏ទូលំទូលាយរបស់សាក្សីដ៏ពិត ថា៖ “ខ្ញុំទូទាញអ្នកឲ្យទិញមាសដែលបានសាកល្បងក្នុងភូលៀងពីខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យអ្នកបានជាសម្បូរបែប ហើយសម្រេចបំពាក់ពណ៌ស ដើម្បីឲ្យអ្នកបានស្រឡាញ់ពាក់ ហើយឲ្យសចក្រដ៏អាម៉ាស់នៃភាពអាក្រក់របស់អ្នកមិនលេចចេញមក និងលាបចំនាំភ្នែកលើភ្នែករបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចមើលឃើញបាន។” ...»

«ឥឡូវនេះហើយដល់យើងត្រូវរកស្វាខ្លួនយើង និងកូនៗរបស់យើង ឲ្យឥតសុភាមបុរាណពីលើកិរិយា។ ឥឡូវនេះហើយដល់យើងត្រូវលាងសម្រួលក្របំពាក់នៃអត្តចរិតរបស់យើង ហើយផ្ទេរឲ្យវាសម្រាប់ក្នុងព្រះលោហិតនៃក្រុងចៀម។ ឥឡូវនេះហើយដល់យើងត្រូវឈ្នះលើអំណាច កំហឹងតណ្ហា និងភាពខុសឆ្គងអូសខាងវិញ្ញាណ។ ឥឡូវនេះហើយដល់យើងត្រូវរក្សាទុកឡើង ហើយខិតខំយ៉ាងមុតមាំ ដើម្បីឲ្យអត្តចរិតមានសមាមាត្រគ្រប់ផ្សេងៗទៀត។ “ចុងនេះ បើអ្នករាល់គ្នានឹងសុភាប័នស្រឡាញ់របស់ខ្លួន កុំផ្ទេរឲ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅនឹងទីដ៏ឡើង។” យើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមួយដ៏សាកល្បងបំផុត ដោយកំពុងរង់ចាំ និងប្រយ័ត្នមើលការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យើង។ លោកិយស្ថិតនៅក្នុងសចក្រដ៏ដ៏ត។ “ប៉ុន្តែបែបបុរាណអើយ” ប៉ុលមានបុរាសាសន៍ថា “អ្នករាល់គ្នាមិនស្ថិតនៅក្នុងសចក្រដ៏ដ៏តទេ ដើម្បីឲ្យយើងនៃនោះមកលើអ្នករាល់គ្នាដូចជាចំពោះឡើយ។” ជានិច្ចកាល នេះជាបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះ ក្នុងការនាំយកពន្លឺចេញពីសចក្រដ៏ដ៏ត សចក្រដ៏អំណាចចេញពីសចក្រដ៏ទុក្ខខ្សោយ និងសចក្រដ៏សម្រាកចេញពីភាពនឿយហត់ សម្រាប់ព្រលឹងដ៏ល្អកំពុងរង់ចាំ និងប្រាថ្នាចង់បាន។»

«បងប្អូនអើយ តើអ្នកកំពុងផ្ទេរអ្វីខ្លួនក្នុងកិច្ចការដ៏ធំនៃការរៀបចំខ្លួន?
អស់អ្នកដដែលកំពុងរួមខ្លួនជាមួយលោកិយ កំពុងទទួលរូបបែបលោកិយ
ហើយកំពុងរៀបចំខ្លួនសម្រាប់សញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវ។
អស់អ្នកដដែលមិនទុកចិត្តលើខ្លួនឯង ដដែលកំពុងបន្ទាបខ្លួននូវចំពោះព្រះ
និងកំពុងសម្អាតពរលើរបស់ខ្លួនដោយការគោរពតាមសច្ចក្តីពិត
អ្នកទាំងនេះកំពុងទទួលរូបបែបស្ថានសួគ៌
ហើយកំពុងរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ត្រឡប់មកវិញនូវលើផ្ទះរបស់ពួកគេ។
នូវពេលដែលក្រីក្រនោះត្រូវបានប្រកាសចេញ ហើយត្រូវបាននាំត្រឡប់មកវិញនូវលើផ្ទះចំណាំ
ចិត្តរបស់ពួកគេនឹងនាំបរិសុទ្ធ និងឥតសៅហ្មងជារៀងរហូតទៅ»។

«ឥឡូវនេះជាពេលវេលាសម្រាប់ការរៀបចំខ្លួន។ ត្រឡប់មកវិញជាមុននឹងមិនដឹងត្រូវបាន
ដាក់លើផ្ទះរបស់បុរសឬស្រីដែលមិនបរិសុទ្ធឡើយ។
វានឹងមិនដឹងត្រូវបានដាក់លើផ្ទះរបស់បុរសឬស្រីដែលមានមហិច្ឆតា
និងសុទ្ធាញ្ញលោកិយឡើយ។
វានឹងមិនដឹងត្រូវបានដាក់លើផ្ទះរបស់បុរសឬស្រីដែលមានអណ្តាតក្នុងដៃកុលាយ
ឬចិត្តត្រូវបានពង្រីកដោយការបោះបង្គោលចេញឡើយ។ អស់អ្នកដដែលទទួលបាននូវ
ត្រូវតែស្មោះមុនព្រះជាមុន—ជាបុគ្គលដែលសម្រាប់ស្ថានសួគ៌។ ចូរបន្តទៅមុខ
បងប្អូនបុរសស្រីរបស់ខ្ញុំអើយ។ នូវពេលនេះ
ខ្ញុំអាចសរសេរបានត្រឹមត្រូវដោយសង្ឃឹមថាបងប្អូនអ្នកទាំងអស់នេះប៉ុណ្ណោះ គ្មានត្រឡប់មកវិញ
ការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកទៅកាន់សច្ចក្តីចាំបាច់នៃការរៀបចំខ្លួន។
ចូរស្រង្រួបប្រួលដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចយល់អំពីភាពដ៏គួរឱ្យ
យល់ចង់និងដ៏អធិកអធិមនម៉ែលោងបច្ចុប្បន្ននេះ»។ Testimonies, volume 5, 214,
216.

នូវទីនេះ ស៊ីស៊ីវីរីត បានកំណត់បុណ្យពន្ធុកុសុតជាចំណុចមួយក្នុងពេលវេលា
ដែលស្របគ្នានឹងច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
«នូវពេលក្រីក្របង្កគ្រោះរាស្ត្រប្រកាសចេញ»។ ទោះជាយ៉ាងណា
បើទោះបីជានាងបានសម្គាល់ទាំងច្បាប់ចុងអាទិត្យ
និងបុណ្យពន្ធុកុសុតជាចំណុចមួយក្នុងពេលវេលាដោយ
សាររបស់នាងដែលអំពាវនាវឱ្យមានការរៀបចំខ្លួន
បានកំណត់រយៈពេលមួយដែលនាំមុខច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ដោយត្រូវបានកំណត់ជានិមិត្តរូបដោយរដ្ឋកាលនៃបុណ្យពន្ធុកុសុត។
ច្បាប់ចុងអាទិត្យគឺជាការសាកល្បងអំពីសប្បុរសឱ្យទើបរំពឹង ហើយរយៈពេលចាប់ពី 9/11
រហូតដល់ច្បាប់ចុងអាទិត្យ អាចត្រូវបានកំណត់ថាជា «ចុងនៃការរៀបចំរបស់ព្រះអម្ចាស់»
ជានិមិត្តរូប។ ការរៀបចំខ្លួន ត្រូវតែនាំមុខការសាកល្បង។

«ក្នុងរឿងចុងក្រោយនឹងផ្តល់មកលើ» មនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់ពាន់ ដូចជា
«ក្នុងរឿងដើមមានផ្តល់មកលើពួកសិស្សនៃផ្ទះបុណ្យទី៥០»។
រយៈពេលដែលត្រូវបានកំណត់ថាជារដ្ឋបុណ្យទី៥០
បានចាប់ផ្តើមដោយការប្រកាសបន្តិចមួយ
នូវពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានយាងត្រឡប់មកពីការយាងឡើងស្ថានសួគ៌របស់ខ្លួន។

ហើយកាលទ្វារមានព្រះបន្ទូលដូចនេះហើយ នោះទ្វារបានផ្តល់លើពួកគេ
ហើយមានព្រះបន្ទូលនូវពួកគេថា ចូរទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ។ យ៉ូហាន 20:22។

ដង្កហើមរបស់ទ្រង់នាំយកពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយដង្កហើមគឺជាអ្វីដែលបង្កកើតឡើងនៃពាក្យសម្មតិ។ ព្រះយស្សីជាព្រះបន្ទូល
ហើយដង្កហើមរបស់ទ្រង់នាំយកពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
តាមរយៈការប្រទានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
ដង្កហើមគឺជាអ្វីដែលបាននាំឲ្យរូបកាយរបស់អាដាមមានជីវិត ហើយដង្កហើមក៏ជាអ្វីដែលនាំ
ឲ្យយកងទ័ពនៃឆ្នាំដំបូងរបស់មនុស្សសុលាប័នដែលបានរស់ឡើងវិញក្នុងនិមិត្តរូបរបស់អសេរេ
គាល មានជីវិតផងដែរ។

«អំពើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងការផ្តល់ដង្កហើមលើសិស្សរបស់ទ្រង់នូវពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយក្នុងការប្រទានសច្ចក្រឹតសុខសាន្តរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ
នោះប្រៀបដូចជាគំណក់ទឹកប៉ុន្មានគំណក់មុនគ្នាទៀងយ៉ាងបរិបូរ
ដែលនឹងត្រូវប្រទាននូវចុងបំណុយទីហ្មុននៃគីក្រុស»។ Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

នូវដង្កហើមដូចបុណ្យពនេតិកុស្ត
ព្រះគ្រីស្ទបានផ្តល់ពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ពួកសិស្សតាមរយៈ “ដង្កហើម” របស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះនោះតែងតែស្វែងរកវិធីផ្សេងៗ។

ប៉ុន្តែ ថ្ងៃម៉ាស មុនគ្រប់គ្នាដែលបានចំណាយសម្រាប់ទាំងដប់ពីរ ដែលហៅថា ឌីឌីមុស
មិនបាននាំជាមួយពួកគេ នៅពេលព្រះយស្សីយាងមកទេ។ ដូច្នេះ
សិស្សឯទៀតៗបាននិយាយទៅគ្នាថា៖ «យើងបានឃើញព្រះអម្ចាស់ហើយ»។
ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖
«លើកលែងតែខ្ញុំឮបានឃើញសូនាមដក់គោលនូវក្នុងព្រះហស្តទាំងពីររបស់ទ្រង់
ហើយដាក់មុខរបស់ខ្ញុំលើច្រូងនៃក្នុងសូនាមដក់គោលនោះ
និងយកដៃរបស់ខ្ញុំចាក់ទៅក្នុងចំហៀងរបស់ទ្រង់ នោះខ្ញុំនឹងមិនជឿឡើយ»។
យ៉ូហាន 2:24, 25។

រយៈពេលបុណ្យថ្ងៃទីហាសិបបានចាប់ផ្តើមនូវរយៈពេលនៃ «ការសាកល្បង»
ដោយចាប់ផ្តើមពីដង្កហើមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងការជជែកវិវាទនៃសេចក្តីសង្ស័យរបស់ថ្ងៃម៉ាស។
ការជជែកវិវាទរបស់ថ្ងៃម៉ាសនូវដង្កហើមដំបូង ជានិមិត្តរូបនៃការជជែកវិវាទរបស់ជនជាតិយូដាន
នៅចុងបញ្ចប់នៃដង្កហើមបុណ្យថ្ងៃទីហាសិប។ ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
និងពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ពួកសិស្សនូវដង្កហើមដំបូង
ហើយពួកសិស្សបានប្រទានព្រះបន្ទូល
និងពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់លោកិយនៅចុងបញ្ចប់នៃដង្កហើមបុណ្យថ្ងៃទីហាសិប។

ការដែលព្រះគ្រីស្ទបានសម្រេច នៅពេលទ្រង់បានផ្តល់លើពួកសិស្ស
គឺជាសាក្សីទីពីរចំពោះកិច្ចការដដែលនោះ
ដែលទ្រង់ទើបតែបានសម្រេចជាមួយនឹងពួកសិស្សនូវលើផ្ទៃល្អនៅអម៉េរុស។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខណៈដែលពួកគេកំពុងសន្ទនាគ្នា
និងពិចារណាហេតុផលនោះ ព្រះយស្សីទ្រង់ផ្ទាល់បានយាងមកជិត
ហើយយាងទៅជាមួយពួកគេ។ ប៉ុន្តែគេតែងតែរំលងក្បែរពួកគេឲ្យបានយ៉ាងទុក
ដង្កហើមមិនឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ទៀត។ ...

បន្ទាប់មក ទ្រង់បានប្រទានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ឱ មនុស្សល្អឯងអើយ
ហើយមានចិត្តយឺតយ៉ាវក្នុងការជឿគ្រប់ទាំងអស់ដែលពួកហោរាបានចូលដៃទុក!

តើព្រះគ្រីស្ទមិនគួរតែរងទុក្ខទាំងនេះ ហើយចូលទៅក្នុងសីលុអរបស់ទ្រង់ទេឬ?»
ហើយដោយចាប់ផ្តើមពីម៉ូសេ និងពួកហោរាទាំងអស់
ទ្រង់បានពន្យល់ដល់ពួកគេអំពីសច្ចក្តីទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងទ្រង់
ក្នុងបទគម្ពីរទាំងអស់។ ពួកគេក៏ចូលជិតគ្នាមិនដែលពួកគេកំពុងទៅ
ហើយទ្រង់បានផ្ទេរវិស្វកម្មទ្រង់នឹងបន្តទៅមុខទៀត។
ប៉ុន្តែពួកគេបានទទួលអង្គរទ្រង់ ដោយនិយាយថា៖ «សូមគង់នៅជាមួយយើងចុះ
ដុបិតជិតលុះឯហើយ ហើយថ្មងកែដិតផុតទៅហើយ»។ ដូច្នេះ
ទ្រង់ក៏ចូលទៅស្នាក់នៅជាមួយពួកគេ។
ហើយកាលទ្រង់អង្គុយបរិភោគអាហារជាមួយពួកគេ ទ្រង់បានយកនំប៉័ង អញ្ជើញគុណ
ហើយបំបែក រួចប្រទានឲ្យពួកគេ។ នោះភ្លាមតែបង្អស់ពួកគេក៏គួរបានបរិភោគឡើង
ហើយពួកគេស្មោះត្រង់ទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់បានហាត់ពីចំពោះមុខពួកគេ។
ហើយពួកគេនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖
«កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលជាមួយយើងតាមផ្លូវ
និងកាលទ្រង់បរិភោគមុនដែលបទគម្ពីរឲ្យយើង
តើចិត្តរបស់យើងមិនបានឆេះក្អកទៅនឹងខាងក្នុងទេឬ?» លូកា 24:15, 16, 25-32.

ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបាន «អង្គុយបរិភោគអាហារ» នៅអម៉ោរស៍
បន្ទាប់មកទ្រង់ក៏បានបរិភោគជាមួយពួកសិស្សដទៃ។ ក្នុងករណីទាំងពីរ
ការបរិភោគគួរបានតំណាងឡើង។ រួមគ្នាពួកវាបញ្ជាក់ថា ការចាប់ផ្តើមនៃម៉ាយប៉ងទី
កុស្តគួរបានសម្គាល់ដោយដង្ហើមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយក៏ដោយការបរិភោគផងដែរ។
ព្រឹត្តិការណ៍ដំបូងៗនោះបង្ហាញឲ្យមានផលប៉ះពាល់រវាងពួកមួយដែលជឿ
និងពួកមួយដែលសង្ស័យ។ ការបរិភោគ ការចែកចាយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
និងការបរិភោគសច្ចក្តីគម្ពីរ
រួមបញ្ចូលទាំងការដល់ព្រះគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមការបង្កើនរបស់ទ្រង់ដោយ «ម៉ូសេ
និងពួកហោរាទាំងអស់»។ ការបង្កើនរបស់ព្រះគ្រីស្ទគួរបានបញ្ជូនដោយការយកខ្ពស់បែ
នូវទាក់ព្យាករណ៍របស់ម៉ូសេមកផ្សំគ្នាជាមួយនឹងខ្ពស់បែនូវទាក់របស់ពួកហោរាទាំងអស់
ទីនេះបន្តតិច ទីនោះបន្តតិច។

នៅថ្ងៃទី 9/11 ដង្ហើមនៃខ្មែរទាំងបួនរបស់ហាសេគោលបានផ្តល់មកលើឆ្នាំដ៏សង្គតសុ
លាបនៃពួកទីសាមសិបបួនពីរ។ នៅពេលនោះ
ដូចដែលគួរបានតំណាងជាមុនដោយទេវតាដែលបានចុះមកនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ
1840 ហើយបានប្រទានអំណាចដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយ
នោះទេវតានិរន្តរៈដប់បួនបីក៏បានចុះមកជាមួយនឹងសារមួយដែលគួរតែបរិភោគ
ដូចដែលពួកសិស្សសាសនាបរិភោគនៅដើមនៃរយៈពេលបុណ្យទីហាសិប។
ការមិនសម្រេចចិត្តរបស់យ៉េស៊ូក្នុងការជឿ បញ្ជាក់ថា នៅពេលសារនោះគួរបានណែនាំ
ការរុញជួយមួយគួរបានសម្គាល់។

ដោយនិយាយអំពីការដួលរលំនៃអគារគូលោះ Twin Towers នៅថ្ងៃទី 9/11
យើងគួរបានប្រាប់ថា ព្រះអម្ចាស់បានក្រោកឡើងដើម្បី
«ផ្ទេរឲ្យបុរាណជាតិនាញយ៉ាងគួរឲ្យរន្ធត់»។ វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការចងចាំថា «ការញ័រ»
មួយនៅក្នុងចំណោមបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះ
គួរបានបង្កឡើងដោយអ្នកដល់កំពុងតែស្វ័យប្រវត្តិដឹងនឹងសារនៃសច្ចក្តីពិត។ មាន
«ការញ័រ» ខាងក្រៅ ប៉ុន្តែការញ័រខាងក្នុងនៅក្នុងក្រុមជំនុំកើតឡើងនៅក្នុងបរិបទ

នៃការដលៃសារមួយកំពុងត្រូវបានបុរាណសាស្ត្រ។

“ខ្ញុំប្រាប់ស្រីអំពីន័យនៃការញ្ជ័យរួមផ្សំដលៃខ្ញុំប្រាប់យើង ហើយត្រូវបានបង្កើតឡើង វា
ដលៃបណ្តាលមកពីសក្តិភាពត្រង់ដលៃត្រូវបានហៅឲ្យយល់ចេញដោយដំបូន្មានរបស់
រាស្ត្រពិតទៅកាន់ពួកលំអៀង។ ការនេះនឹងមានឥទ្ធិពលលើចិត្តរបស់អ្នកទទួល
ហើយនឹងនាំឲ្យគាត់លើកតម្កល់ស្តង់ដារ និងបញ្ចេញសេចក្តីពិតដ៏ត្រង់។
មនុស្សស្មោះនឹងមិនអាចទុកចិត្តសក្តិភាពត្រង់នេះបានទេ។
ពួកគេនឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងវា ហើយនេះហើយជាអ្វីដែលនឹងបង្កឲ្យមានការញ្ជ័យ
រួមផ្សំមួយនៃកុនុងចំណោមបុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកគេ។”

«ខ្ញុំប្រាប់យើងថា សក្តិភាពរបស់ពួកសាស្ត្រស្តីពី មិនត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់
សូម្បីតែពាក់កណ្តាលផង។ សក្តិភាពដ៏ឧត្តម ដលៃវាសនារបស់ពួកវាពឹងផ្អែកលើ
ត្រូវបានមើលស្រាល បើមិនមែនត្រូវបានមិនអើពើយ៉ាងទាំងស្រុងទេ។
សក្តិភាពនេះត្រូវតែបង្កើតការប្រើចិត្តយ៉ាងដ្បងដ្បង;
អស់អ្នកណាដែលទទួលយកវាដោយពិតប្រាកដ នឹងស្តាប់បង្គាប់វា
ហើយនឹងត្រូវបានសម្រាកបរិសុទ្ធ»។ Early Writings, 271.

«ការញ្ជ័យ» ខាងក្នុង
បណ្តាលមកពីអស់អ្នកដលៃប្រឆាំងនឹងការបុរាណសាស្ត្ររបស់ឡាវីស។ បងស្រី វ៉ាយត៍
កំណត់ថា សាររបស់ Jones និង Waggoner ក្នុងឆ្នាំ 1888 គឺជាសាររបស់ឡាវីស។

«សារដលៃបុរាណសាស្ត្រមកយើងតាមរយៈ A. T. Jones និង E. J. Waggoner
គឺជាសាររបស់ពួកគេជាមុនបំផុតនៃការប្រឆាំងនឹងឡាវីស
ហើយនៅដលៃអ្នកណាដែលដលៃអះអាងថាជឿសេចក្តីពិត
ប៉ុន្តែមិនបានបញ្ចេញរសម័យដលៃព្រះបុរាណសាស្ត្រទៅកាន់អ្នកដទៃឡើយ»។ The 1888
Materials, 1053.

ការតស៊ូប្រឆាំងនឹងសាររបស់ឡាវីស បណ្តាលឲ្យមានការញ្ជ័យ ហើយអ្នកស្រី វ៉ាយត៍
បានក្លាយជាសារឆ្នាំ 1888 ជាមួយនឹងការយាងចុះមករបស់ទេវតានៅក្នុងវិវរណៈ 18។

«ការមិនស្ម័គ្រចិត្តលះបង់ទស្សនៈដលៃបុរាណសាស្ត្រជាមុន
ហើយទទួលយកសេចក្តីពិតនេះ
គឺជាមូលដ្ឋាននៃការប្រឆាំងមួយភាគធំដលៃបុរាណសាស្ត្រឡើងនៃទីក្រុង Minneapolis
ទាំងនឹងសាររបស់ពួកគេជាមុនបំផុត តាមរយៈបងប្អូន Waggoner និង Jones។
ដោយបង្កឲ្យមានការប្រឆាំងនេះ
សាតាំងបានជោគជ័យក្នុងការបិទបាំងពីប្រជាជនរបស់យើង ជាទំហំធំមួយ
នូវអំណាចពិសេសនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដលៃព្រះបុរាណសាស្ត្របុរាណសាស្ត្រឲ្យពួកគេ។
សត្រូវបានរារាំងពួកគេមិនឲ្យទទួលបានបុរាណសាស្ត្រភាពនេះ
ដលៃអាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ ក្នុងការនាំសេចក្តីពិតទៅកាន់លោកិយ
ដូចដលៃពួកសាស្ត្របុរាណសាស្ត្របន្ទាប់ពីថ្ងៃបុណ្យទី៥០។
ពន្លឺដលៃត្រូវបំភ្លឺនៃដំណឹងមូលដ្ឋានដោយសិរីរុងរឿងរបស់វា ត្រូវបានប្រឆាំង
ហើយដោយសកម្មភាពរបស់បងប្អូនរបស់យើងផ្ទាល់
វាត្រូវបានរារាំងពីលោកិយក្នុងកម្រិតយ៉ាងធំ» Selected Messages, book 1, 235.

ការសង្ស័យរបស់ចូម៉ាសនៃដំណើរដ្ឋបុណ្យទឹកនេតិកុសុត ដលៃជានិមិត្តរូបនៃការបោះបង្គោល
ប្រឆាំងនឹងសារដលៃបុរាណសាស្ត្រដលៃថ្ងៃបុណ្យទឹកនេតិកុសុត បានជានិមិត្តរូបនៃការញ្ជ័យ

យដល់មានកម្រិតឡើងនៃពេលវេលាជូនដំណឹងនៃសាសនាអាដវនៃទីសុទ្ធចុងទីបុរាណក្រុង
ឈរឡើង ហើយប្រឆាំងនឹងសារទៅកាន់ពួកជំនុំឡើងវិញ ដូចដែលបានបង្ហាញដោយ
Jones និង Waggoner ក្នុងឆ្នាំ 1888។ នៅក្នុងឆ្នាំ 1888 ទេវតាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃវិវរណៈ
18 បានចុះមក ដើម្បីបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អអស់ទាំង ប៉ុន្មានដោយសារជាចំណែកជំនុំ
ការមិនសុខចិត្តរបស់មនោរម្យទាំងនោះក្នុងការដាក់ចោលទស្សនៈដែលបានគិតទុកជាមុន
នៃការបោះបង់របស់កូរ៉េ ដាច់និងអាហារិយ ត្រូវបានផ្ទេរឡើងមុនដទៃទៀត។ ចម្លែក
ពួកយូដានៅក្នុងប្រាសាទនេះគឺកុសុត ការបោះបង់របស់កូរ៉េនៃសម័យលោកម៉ូសេ
ការបោះបង់នៃឆ្នាំ 1888 ទាំងអស់នេះជានិមិត្តរូបនៃ 9/11 នៅពេលដែល
តាមយ៉ូអែល—ត្រូវមួយត្រូវតែបានផ្តល់ឡើង។ ត្រូវនោះ តាមអសោយ ត្រូវបានផ្តល់ឡើង
ដើម្បីបង្ហាញអំពីហេតុបង្កបង្កើនរបស់ពួកគេ ដូចនេះហើយបានជានិមិត្តរូបនៃឆ្នាំ
1888 និងសារទៅកាន់ឡើងវិញ។ អ្នកយោបល់របស់យើង
ដែលផ្តល់ត្រូវដើម្បីបញ្ចប់ទៅកាន់ «ផ្សព្វផ្សាយ»
ស្របគ្នានឹងអសោយដែលបន្តលើសឡើងរបស់គាត់ដូចជាគូរ។ អ្នកយោបល់របស់យើង
គឺជាអ្នកយោបល់ហាហាគុក ដែលស្រស់ស្អាតអំពីថា
តើទីតាំងរបស់គាត់នៅក្នុងការជជែកជែកក្រៃ
ឬការទាស់ទែងគ្នានៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់គាត់ នឹងជាអ្វី?

ខ្ញុំនឹងឈរលើកន្លែងយោបល់របស់ខ្ញុំ ហើយនឹងឈរលើបំប៉ន ហើយនឹងរង់ចាំមើលថា
ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលអ្វីមកកាន់ខ្ញុំ ហើយថា ខ្ញុំនឹងឆ្ងល់យ៉ាងដូចម្តេច
នៃពេលវេលាដែលខ្ញុំត្រូវបានស្ថិតបន្តទៅស។ ហាហាគុក 2:1។

ពាក្យ «មានស្ថិតបន្តទៅស» មានន័យថា «មានស្ថិតបន្តទៅស ឬមានជជែកគ្នាជាមួយ»
ហើយវាបង្កប់ន័យជាសំណួរមួយ ពីព្រោះខ្ញុំបន្តទៅដល់ចម្ងល់យើងមក។

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឆ្ងល់យើងតាមមកខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ចូរសរសេរនិមិត្ត
ហើយផ្ទេរឱ្យច្បាស់លាស់លើបន្ទះសរសេរ
ដើម្បីឱ្យអ្នកដែលអានអាចរកឃើញបាន។ ហាហាគុក ២:២

“ការជជែកដ្ឋានលោក”

ឬការព្យាបាលដែលបានចាប់ផ្តើមក្នុងការបំពេញប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួក Millerite
គឺជាសាររបស់ William Miller និងចាប់បង្កើតសម្រាប់ការបកស្រាយពាក្យទំនាយ
ទល់នឹងពួកទេវវិទូសាសនាប្រូតេស្តង់។ ការជជែកដ្ឋានលោកនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ
Millerite បានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការបញ្ជាក់សារ Millerite នៅក្នុងថ្ងៃ 11 ខែសីហា ឆ្នាំ
1840 នៅពេលដែល «មិនមែនជាបុគ្គលណាដែលទាបជាងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ»
បានយាងចុះមកជាមួយនឹងសៀវភៅក្នុងមួយ ដែលយូហានត្រូវទទួលយក ហើយបរិភោគវា។
ការតវ៉ារបស់ពួកយោបល់នៅក្នុងសៀវភៅហាហាគុក ការសង្ស័យរបស់ចម្លែក
ការបោះបង់នៃឆ្នាំ 1888 ការបោះបង់របស់កូរ៉េ
និងការចោទប្រកាន់អំពីការស្ទើរនៃក្នុងប្រាសាទ 50
ទាំងអស់នេះជាសក្ខីភាពដល់ការជជែកដ្ឋានលោកមួយ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅ 9/11។
ជម្រើសនេះដែលកំពុងត្រូវបានជជែកដ្ឋានលោកនោះ គឺអំពីសារនៃក្បួនច្បាប់ក្រោយ
ដែលបានចាប់ផ្តើមផ្តល់ដំណាក់កាល 9/11។

ចម្ងល់យើងនៅក្នុងហាហាគុក ដែលបាននាំឱ្យក្រុមមីឡូនីត្រូវបានបង្កើតឡើងឆ្នាំ 1843
មានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងការអភិវឌ្ឍន៍ពួកអ្នកចម្លែកបង្កើតពីរចំណុច

ដល់គ្រូបង្រៀនគំណាងដោយ ក្បាច់ និងពួកសហការីរបស់គាត់ ទល់នឹង ម៉ូសេ; ដោយ ថ្ងៃម៉ាស និងសិស្សដទៃទៀត;
ដោយអំណះអំណាងរបស់ពួកយូដាអំពីការស្តីពីនរណាម្នាក់ដែលបាននិយាយក្នុងក្រឹត្យ;
ដោយភាពជាអ្នកដឹកនាំនៃអារ៉ូននេទីស៊ីម នៅឆ្នាំ 1888; ដោយពួកប្បកស្ថេត ទល់នឹង ពួកមីឡូធីត នៅឆ្នាំ 1844 និងដោយពុទ្ធបរិវារចិន និងពុទ្ធបរិវារមានបុរាណ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

នៅថ្ងៃទី 9/11 ព្រះគ្រីស្ទបានផ្តល់លើពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នូវព្រឹត្តិការណ៍បរិសុទ្ធ ដូចជាចំណុចទឹកពីរដ៏ធំមុនពេលការចាក់ស្រោចពេញលេញនូវពេលវេលាបំប៉នដ៏អស្ចារ្យ។
បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបើកការយល់ដឹងរបស់ពួកគេចំពោះសារពុទ្ធភាព ដោយចាប់ផ្តើម "line upon line" ជាមួយលោកម៉ូសេ
តាមរយៈការនាំសិស្សទាំងនោះត្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះបុរាណរបស់យេស៊ូ
ជាដើមដែលពួកគេត្រូវបានចាក់បុរេដ្ឋានដ៏តឹងរ៉ឹងដោយផ្តល់ត្រូវតែមាន។
ដូចជាមុនរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅ 9/11 បានមកពីខ្យល់ប្តូររបស់អេសេគោល និងយ៉ូហាន ហើយវាគឺជាសារណាមួយ ដដែលជា "straight testimony" ដដែលបណ្តាលឲ្យមានការញ្ជួញយូរ
នៃពេលវេលាដែលគ្រូបង្រៀនបានទទួល។ ឆ្នាំ 1888 ជានិមិត្តរូបនៃការបោះបង់របស់ក្បាច់ ដាច់និងអាហារ ពីព្រោះមិនមែនមានតែសារប៉ុណ្ណោះដែលកំពុងត្រូវបានបដិសេធទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងមានអ្នកយាមដដែលបានត្រូវផ្ទុះរើសរើស
ដដែលកំពុងឲ្យគ្រូបង្រៀនស្រឡាញ់ដូចជាសាសនាផងដែរ។

បងស៊ីរី វ៉ាយ បានសរសេរថា «ការញ្ជួញយូរដ៏ខ្លាំងបំផុត»
«នឹងត្រូវបណ្តាលមកពីសក្តិភាពគ្រប់គ្នា»
ដល់គ្រូបង្រៀនហៅឲ្យចេញមកដោយដំបូន្មានរបស់សាក្សីពិត ដល់ពួកឡាវឌីស។ សារឆ្នាំ 1888 គឺជាសក្តិភាពគ្រប់គ្នានោះ ហើយទាំងឆ្នាំ 1888 និង 9/11 សម្រាប់ការយាងចុះមករបស់ទេវតានៃវិវរណៈ 18។

«សាក្សីដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ដល់គ្រូបង្រៀន និងសុចរិតរបស់យើង ដើម្បីដាស់អ្នកដទៃក្នុងកំពុងដក់ក្នុងកំឡុង»។
«នៅពេលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានជឿ ហើយគោរពតាម នោះការរីកចម្រើនយ៉ាងច្រើននឹងត្រូវបានសម្រេច។ ឥឡូវនេះ ចូរយើងមើលលើស្រទាប់ក្នុងការដ៏ធំរបស់យើង។ ព្រះអម្ចាស់មិនអាចប្រើយើងបានទេ លុះត្រាតែទ្រង់ផ្តល់ជីវិតចូលទៅក្នុងអង្គសង្គមទាំងនោះ។ ខ្ញុំបានឮពាក្យទាំងនេះត្រូវបាននិយាយថា៖ "បើគ្មានការកម្រើកយ៉ាងផ្សេងៗទៀតនៃព្រឹត្តិការណ៍របស់ព្រះលើចិត្ត បើគ្មានឥទ្ធិពលប្រទានជីវិតរបស់ទ្រង់ នោះសេចក្តីពិតក្នុងយុគសម័យប្រែប្រួលនេះ។"» Review and Herald, November 18, 1902.

នៅថ្ងៃទី 9/11 សារនៅកាន់ឡាវឌីសបានឈានដល់ការបំពេញយ៉ាងពេញលេញរបស់វា ខណៈដែលការហៅចុងក្រោយទៅកាន់បុរាណដ៏ជននៃព្រះដែលផ្តល់សុចរិតនៃក្រោមសម្ពត្តិធម៌តេរីមុន បានចាប់ផ្តើមត្រូវបានបុរាណឡើង។ នៅពេលនោះ បងស៊ីរី White កត់សម្គាល់ថា «សក្តិភាពដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់គឺត្រូវបានផ្តល់ដល់ពួកជំនុំ និងសុចរិតរបស់យើង ដើម្បីដាស់អ្នកដទៃក្នុងកំពុងដក់ក្នុងកំឡុង»។

សារឡាវឌីសហេនចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលានៃវិវរណៈ ជំពូក 18 ចុះមកនៃថ្ងៃទី 9/11 ដល់មានន័យថា នៅថ្ងៃទី 9/11 សារនៅកាន់ពួកអាដប្រុងទីសុទ្ធចុងថ្ងៃបុរាណឡាវឌីស គឺ នឹងនាំគ្នា «ចូរភ្ញាក់ឡើង»។

យ៉ូអែលហេនបញ្ជាពួកអ្នកសុរិយាឲ្យភ្ញាក់ឡើងនៃខនីបុរាណនៃពួកទីមួយ។ ថ្ងៃទី 9/11 សម្គាល់ការមកដល់នៃអំឡុងពេលសាកលបងចុងក្រោយសម្រាប់អាដប្រុងទីសុទ្ធនិយម ហើយវាគឺជាឈ្មោះរបស់យ៉ូអែលឲ្យភ្ញាក់ឡើង។

ការចាប់ផ្តើមនៃដង្វាក់កាលបង់តកេសុត

ចាប់ផ្តើមដោយការភ្ញាក់ឡើងរបស់បុរាណជនព្រះនៅថ្ងៃទី 9/11

ហើយបញ្ចប់ដោយការបំពេញនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីសុភវិពុលហុមចារីទាំងដប់ មុនពេលចាប់ផ្តើមនៃអាទិត្យ។

ការភ្ញាក់ឡើងនៃថ្ងៃទី ៩/១១

គឺជាការហៅមួយដល់ជំនាន់ចុងក្រោយនៃបុរាណជននៃសេចក្តីសញ្ញា ដល់កំពុងស្ថិតក្នុងការបោះបង់ចោលសេចក្តីជំនឿ។

ការភ្ញាក់ឡើងមុនចាប់ផ្តើមអាទិត្យបិទទ្វារលើបុរាណជននៃសេចក្តីសញ្ញាពីមុន។

ការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់គឺដូចគ្នា ហើយនៃខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២៣

សាក្សីទាំងពីរនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១

ត្រូវបានដាស់ឲ្យភ្ញាក់ឡើងចំពោះការបោះបង់ចោលនៃការព្យាករណ៍សម្រាប់ថ្ងៃទី ១៨

ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០។ ការភ្ញាក់ឡើងនៃកំណើតត្រូវបានគំរោងដោយការបោះបង់

ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណថ្ងៃទី ៩/១១ ថាជាអកុសលទីមួយនៃអកុសលក្រុមហ៊ុន ថ្ងៃទី ១៨

ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០ ថាជាអកុសលទីដប់បី ហើយចាប់ផ្តើមអាទិត្យថាជាអកុសលទីមុខត្រី និងជាអកុសលចុងក្រោយនៃអកុសលក្រុមហ៊ុន។

អកុសលទីមុខត្រីគឺជាឈ្មោះឲ្យការបញ្ចូលគ្នានៃវេទនាជាមួយមនុស្សជាតិ ដល់ត្រូវបានបញ្ចប់ជាស្ថាពរនៃក្នុងការភ្ញាក់ឡើងចុងក្រោយនៃការភ្ញាក់ឡើងទាំងបីនោះ។

ព្រះអម្ពចាស់ «ផលុជីវិតចូលទៅក្នុងឆ្នាំសង្គត» នៅ 9/11 ដូចដែលទ្រង់បានផលុ

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ លើពួកសិស្សនៃដើមសម័យបង់តកេសុតដែរ។

ពួកសិស្សបន្ទាប់ពីការយាងឡើងរបស់ទ្រង់ គំរោងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដល់មានទទួល

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់មក ការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពី ព្រះបន្ទូលព្យាករណ៍

ត្រូវបានបំភ្លឺឲ្យច្បាស់តាមរយៈវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។ ការទទួល

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានកើតឡើងខណៈពេលកំពុងបរិភោគអាហារ

ដុបិតការបរិភោគខាងវិញ្ញាណ តម្រូវឲ្យអ្នកបរិភោគសាច់

និងផឹកព្រះលាហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដល់ជាព្រះបន្ទូល។

ពួកអ្នកបោះបង់ដល់មានចូលរួមជាមួយគ្នា ដាច់និងអប្បិម គំរោងឲ្យ (ដូចជាមន្ត្រីនាំនៃអាដវិនិច្ឆ័យនៃឆ្នាំ 1888 ផងដែរ)

ក្រុមមនុស្សដល់បង្កឲ្យមានការញ្ជួយ

ដោយបុរាណនិងសារត្រង់ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណអំពីហេតុរបស់បុរាណសុត្ររបស់ព្រះ

ហើយនៃពេលដូចគ្នាគឺអំពីការនាំឲ្យវិលត្រឡប់ទៅកាន់ផលុច្ចាស់ៗ

គឺសេចក្តីពិតគឺដល់ត្រូវបានគំរោងដោយ "បុរាណដង" នៃវិវរណៈ ជំពូក 26។

ត្រង់កំពុងអំពីការនាំទាំងការប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ និងការកែច្នៃម្យ៉ាង។

ត្រង់ព្យាករណ៍ដំបូងរបស់មីលុលី

ហើយក៏ជាត្រង់ដំបូងដល់ត្រូវបានអាដវិនិច្ឆ័យបដិសេធផងដែរ គំរោងឲ្យការចាប់ផ្តើម

និងការបញ្ចប់នៃចលនាមីលីយ៉ា។ ការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ
ដូចដែលបានប្រកាសដោយពួកមីលីយ៉ា គួរឲ្យមានសម្គាល់ដោយ “បុរាណវិទ្យា” របស់ម៉ូសេ។
នោះដើមដំបូង វាគួរឲ្យមានទទួលយក ហើយនោះទីបញ្ចប់ វាគួរឲ្យមានបដិសេធ។

ដោយសារការបដិសេធនោះ

អសេគោលបង្ហាញអាជីវិតទីសម័យជាជួរលងនៃអីងស្តាប់សង្គត។ រយៈពេលពីឆ្នាំ 1863
រហូតដល់ចាប់ផ្តើមអាជីវិតនៃសហរដ្ឋអាមេរិក គឺជាជួរលងនៃការនិមិត្ត តាមអសេគោល
ជំពូក 22 ប៉ុន្តែវាជាជួរលងនៃអីងស្តាប់សង្គត តាមអសេគោល។
ជួរលងពុយករណ៍ទាំងពីរនោះសុំបុគ្គលនិងជួរលងយ៉ូសាផាតរបស់យ៉ូអែល
ដល់យ៉ូអែលកំណត់អត្តសញ្ញាណវាជាជួរលងនៃការសម្រេចចិត្តផងដែរ។

ដោយមានដាក់គោលគំនិតទាំងនេះជាមូលដ្ឋានរួចហើយ សំណួរអាចគួរឲ្យមានលើកឡើងថា
តើហេតុដូចម្តេចបានជា នៅថ្ងៃទី 9/11

សៀវភៅយ៉ូអែលបានក្លាយជាសារដល់ពេញសេចក្តីសង្ឃឹមកំណត់សម្គាល់នៅថ្ងៃបុណ្យទី50?
យើងនឹងពុយយាមបំភ្លឺគោលគំនិតទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់ៗ។

“(សរសេរនៅថ្ងៃទី ៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៨៩២ ពីទីក្រុងអាឌលេដ
ប្រទេសអូស្ត្រាលីខាងត្បូង ទៅកាន់ ‘កុម្មុយបុរស និងកុម្មុយស៊ីជាទីសុឡាញ់ ហ្សែរដេ និង
ហាត់ផ្ទី [Belden]’)”

«នៅពេលដែលអ្នកគួរឲ្យមានបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
អ្នកនឹងឃើញអំពីអាក្រក់ទាំងអស់នោះនៅ Minneapolis ដូចជាពិតប្រាកដ
ដូចដែលព្រះទ្រង់ទតឃើញ។
បុរសនិមិត្តមិនដែលបានឃើញអ្នកម្តងទៀតក្នុងលោកនេះទេ សូមជឿជាក់ថា
ខ្ញុំអភ័យទោសដល់អ្នកចំពោះទុក្ខពុល ការលំហករទេនា និងបន្ទុកនៃព្រលឹង
ដែលអ្នកបាននាំមកលើខ្ញុំដោយគ្មានមូលហេតុអ្វីសោះ។ ប៉ុន្តែ
ដើម្បីបុរយោជន៍ដល់ព្រលឹងរបស់អ្នក
ដើម្បីបុរយោជន៍ដល់ព្រះអង្គដែលបានសុគតជំនួសអ្នក ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកឃើញ
និងសារភាពកំហុសរបស់អ្នក។ អ្នកពិតជាបានរួមខ្លួនជាមួយអ្នកទាំងឡាយដែលបាន
ប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។ អ្នកមានភស្តុតាងទាំងអស់ដែលអ្នកគួរការ
ថាព្រះអម្ចាស់កំពុងផ្ទេរការតាមរយៈបងប្អូន Jones និង Waggoner;
ប៉ុន្តែអ្នកមិនបានទទួលយកពន្លឺនោះឡើយ;
ហើយបន្ទាប់ពីអារម្មណ៍ដែលបានបណ្តាលឲ្យកើតមាន
ពាក្យដែលបាននិយាយប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត
អ្នកមិនមានចិត្តគួរឲ្យខ្លួនសារភាពថា អ្នកបានប្រព្រឹត្តខុស
ថាបុរសទាំងនេះមានសារមកពីព្រះ ហើយអ្នកបានមើលងាយទាំងសារ
និងអ្នកនាំសារនោះផង»។

«មុននេះមក ខ្ញុំមិនដែលឃើញនៅក្នុងចំណោមបុរសជនរបស់យើង
មានការពេញចិត្តនឹងខ្លួនឯងយ៉ាងរឹងមាំ និងការមិនព្រមទទួលយក
និងទទួលស្គាល់ពន្លឺ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅមិនឆ្ងៃប៉ូលីសនោះឡើយ។
ខ្ញុំគួរឲ្យមានបង្ហាញថា មិនមាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមកុមារនោះ
ដែលបានរកស្វែងវិញ្ញាណដែលបានសម្តែងនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ
និងមានពន្លឺច្បាស់លាស់ម្តងទៀត
ដើម្បីបង្ហាញឲ្យមើលឃើញមានព្រះគុណនៃសេចក្តីពិត
ដែលបានផ្តល់មកពួកគេស្តីពីស្តេច ឡើយ លុះត្រាតែពួកគេបន្ទាប់អំណររបស់ខ្លួន

ហើយសារភាពថា ពួកគេមិនមានគំរូជំរុញដោយពុទ្ធវិញ្ញាណនៃព្រះទេ ប៉ុន្តែចិត្តគំនិត និងចិត្តរបស់ពួកគេបានពង្រីកដោយអភិព្វធម៌។
ព្រះអម្ចាស់មានបំណងចង់យាងមកជិតពួកគេ ដើម្បីបិទទ្វារនៃពួកគេ និងប្រោសពួកគេឲ្យជាពិការថយក្រោយរបស់ពួកគេ
ប៉ុន្តែពួកគេមិនព្រមស្មោះត្រង់ឡើយ។ ពួកគេត្រូវបានជំរុញដោយវិញ្ញាណដដែល ដដែលបានបណ្តាលឲ្យ ក្លា ដាចាន និងអាប៊ីរាម។ បុរសទាំងនោះនាំអ្នកអលៃ បានកាំងចិត្តបុរសទាំងនឹងភស្តុតាងទាំងអស់ ដដែលនឹងបញ្ជាក់ថា ពួកគេខុស ហើយពួកគេបានបន្តដើរតាមមាគ៌ានៃការបោះបង់ខ្លួន ឥតឈប់ឈរ រហូតដល់មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានទាញចេញទៅចូលរួមជាមួយពួកគេ។»

«តើអ្នកទាំងនេះជានរណា? មិនមែនជាមនុស្សទទេ ខុសឆ្ងាយទេ មិនមែនជាមនុស្សល្អដដែលទេ។
ហើយក៏មិនមែនជាមនុស្សដដែលខ្លះពន្លឺនៃការយល់ដឹងដែរ។ ក្នុងការបោះបង់នោះ មានមន្ត្រីក្នុងពិធីរយៈពេលបីនាក់ ដដែលមានកម្រិតខ្ពស់នោះក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំ ជាមនុស្សដដែលមានកិត្តិនាម។ តើសក្ខីភាពរបស់ពួកគេជាអ្វី?
«ក្រុមជំនុំទាំងមូលបរិសុទ្ធ គ្រប់គ្រាន់បរិសុទ្ធដដែល
ហើយព្រះអម្ចាស់គង់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ដូច្នេះ
ហេតុអ្វីបានជាអ្នកកាល់គ្នាបានលើកខ្លួនឡើងលើក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់ដូច្នេះ?»
[Numbers 16:3]។ កាលណាក្លា
និងពួកសហការីរបស់គាត់បានវិនាសក្រោមការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ
នោះប្រជាជនដដែលពួកគេបានបោះបង់បញ្ចេញទៅ
មិនបានឃើញព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងអព្យាក្រឹតហេតុនេះឡើយ។
នៅព្រឹកបន្ទាប់ ក្រុមជំនុំទាំងមូលបានចោទប្រកាន់ម្ចាស់ និងអធិបតីថា
«អ្នកកាល់គ្នាបានសម្លាប់ប្រជាជនរបស់ព្រះអម្ចាស់ហើយ» [verse 41]
ហើយរោគរាគកុហកក៏បានកើតមានលើក្រុមជំនុំ
ហើយមានមនុស្សលើសពីដប់បួនពាន់នាក់បានវិនាស។»

«នៅពេលដែលខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តចាកចេញពី Minneapolis
ទៅការបស់ព្រះអម្ចាស់បានឈរក្នុងខ្ញុំ ហើយមានបន្ទូលថា: "មិនដូច្នេះទេ;
ព្រះមានកិច្ចការមួយសម្រាប់អ្នកត្រូវធ្វើនៅក្នុងទីកន្លែងនេះ។
ប្រជាជនកំពុងប្រព្រឹត្តកិច្ចការនៃការបោះបង់របស់ Korah, Dathan, និង Abiram។
ខ្ញុំបានដាក់អ្នកនៅក្នុងកំណែត្រឹមត្រូវរបស់អ្នក
ដដែលពួកអ្នកដដែលមិនស្មោះត្រង់នៅក្នុងពន្លឺនៃមិនទទួលស្គាល់ទេ;
ពួកគេនឹងមិនយកចិត្តទុកដាក់ដល់ទីបន្ទាល់របស់អ្នកឡើយ; ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក; ព្រះគុណ និងព្រះចេតនារបស់ខ្ញុំនឹងទទួលអ្នក។
មិនមែនជាអ្នកទេដែលពួកគេកំពុងមើលងាយ ប៉ុន្តែគឺជាពួកអ្នកនាំសារ
និងសារដដែលខ្ញុំផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ។
ពួកគេបានបង្ហាញការមើលងាយចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។
សាក្នុងបានផ្ទុយនឹងក្រែងបស់ពួកគេដើរតាម ហើយបានបំភាន់ការវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេ;
ហើយ លុះត្រាតែគ្រប់ពុទ្ធិទាំងអស់ប្រើចិត្តចំពោះអំពើហិង្សារបស់ខ្លួន
គឺឯករាជ្យភាពដដែលមិនបានឆ្លើយតបបរិសុទ្ធនេះ
ដដែលកំពុងប្រមាថដល់ពុទ្ធវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ពួកគេនឹងដើរក្នុងសេចក្តីងងឹត។
ខ្ញុំនឹងដកដង្ហើមចេញពីកន្លែងរបស់វា លុះត្រាតែពួកគេប្រើចិត្ត
ហើយបម្រើដល់ចិត្ត ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចប្រោសពុទ្ធវិញ្ញាណពួកគេ។
ពួកគេបានផ្ទុយនឹងការមើលឃើញខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេស្រេចរាប់។

ពួកគេមិនចង់ឲ្យព្រះបង្គោលព្រះវិញ្ញាណ និងព្រះចល័តការបស់ទ្រង់ឡើយ;
ដុំបិតពួកគេមានវិញ្ញាណនៃការចម្អិន
និងការខូចពីមុនដ៏ធំធេងព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ។ ភាពស្ងាត់ស្ងៀម
ការលង្វើសនៃឥតបុរេនិមិត្ត ការលង្វើពាក្យកំហុសនៃ និងការកំហុសនៃសេចក្តី
ត្រូវបានអនុវត្តជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
ពួកគេមិនមានដាក់ចិត្តរបស់ពួកគេឲ្យស្រវឹងរកខ្ញុំឡើយ។
ពួកគេដើរក្នុងផ្ទះក្នុងចន្លោះដៃពួកគេមានបង្កកាត់ឡើងដោយខ្លួនឯង ហើយ
លុះត្រាតែពួកគេប្រើចិត្ត ពួកគេនឹងដកចុះក្នុងសេចក្តីទុក្ខខ្សឹមស្រងើយ។
ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ចូរឈរនៅក្នុងបំពង់ព្រះភ័ក្ត្ររបស់អ្នក;
ដុំបិតខ្ញុំនៅជាមួយអ្នក ហើយនឹងមិនចាកចេញពីអ្នក
ឬបោះបង់អ្នកចោលឡើយ។ ពាក្យទាំងនេះមកពីព្រះ
ដៃខ្ញុំមិនហ៊ានមើលរំលងឡើយ។»

«ពន្លឺមានកំពុងបញ្ចេញនៅ Battle Creek ដោយការស្មើច្បាស់លាស់ ភូមិរលោង;
ប៉ុន្តែ ក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលមានចំណេះក្នុងកិច្ចប្រជុំនៅ Minneapolis
គឺអ្នកណាខ្លះមានមកកាន់ពន្លឺ
ហើយទទួលយកទុក្ខវេទនាសម្បូរគ្រប់សម្បូរបែបនៃសេចក្តីពិត
ដល់ព្រះអម្ចាស់មានចាត់ផ្សាយពីមកពួកគេពិតជាស្មោះស្ម័គ្រ?
គឺអ្នកណាខ្លះមានដើរស្របជំហានមួយទៅមួយជាមួយនឹងព្រះដ៏កាន់
គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ? គឺអ្នកណាខ្លះមានសារភាពយ៉ាងពេញលេញអំពីសេចក្តីខុសខ្លាំង
នៃខ្លួនឯងរបស់ខ្លួន អំពីភាពខ្សោររបស់ខ្លួន អំពីសេចក្តីច្រណែន
និងការសង្ស័យអាក្រក់របស់ខ្លួន អំពីការប្រឆាំងវិជ្ជាសរសេររបស់ខ្លួនចំពោះសេចក្តីពិត?
មិនមានសូម្បីតែម្នាក់ឡើយ; ហើយដោយព្រោះការមិនអើពើជាយូរមកហើយរបស់
ពួកគេក្នុងការទទួលស្គាល់ពន្លឺ នោះពន្លឺមានទុកពួកគេឲ្យនៅឆ្ងាយពីគ្រូរោយ;
ពួកគេមិនមានកំពុងលូតលាស់ក្នុងព្រះគុណ
និងក្នុងចំណេះដឹងអំពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងទេ។
ពួកគេមានបរាជ័យក្នុងការទទួលព្រះគុណដល់ចាំបាច់ ដល់ពួកគេអាចនឹងមានទទួល ហើយ
ដល់នឹងមានផ្លូវឲ្យពួកគេរលាយជាមនុស្សរឹងមាំក្នុងបទពិសោធន៍ខាងសាសនា
»។

ជំហរដែលមានបុរសកាន់យកនៅ Minneapolis តាមដែលបានយើង
គឺជាបង្កើនមួយដល់ហាក់ដូចជាមិនអាចស្តង់ដារកាត់បាន ហើយក្នុងកម្រិតយ៉ាងខ្ពស់
មានបិទខ្លួនពួកគេឲ្យស្ថិតនៅជាមួយអ្នកសង្ស័យ អ្នកស្លាប់ទៅ
និងជាមួយអ្នកដែលបដិសេធសេចក្តីពិត និងអំណាចរបស់ព្រះ។
នៅពេលវិបត្តិមួយទៀតមកដល់ អ្នកដែលមានតម្លៃប្រឆាំងនឹងភស្តុតាងដែលមាន
កំពុងលើកស្ទួយអស់រយៈពេលយូរនោះ
នឹងត្រូវបានសាកល្បងមុតងទៀតលើចំណុចដែលពួកគេមានបរាជ័យយ៉ាងច្បាស់លាស់
ហើយវានឹងពិបាកសម្រាប់ពួកគេក្នុងការទទួលយកអ្វីដែលមកពីព្រះ
និងបដិសេធអ្វីដែលមកពីអំណាចនៃសេចក្តីងងឹត។ ដូច្នេះ
ផ្តល់ដល់មានសុភវិភាគមួយគត់របស់ពួកគេ គឺត្រូវដើរដោយសេចក្តីទាបទន់
បង្កើតផ្លូវត្រង់សម្រាប់ដើររបស់ពួកគេ ក្នុងអំឡុងពេលត្រូវបានបង្កើតឡើងពីផ្លូវ
វាខុសគ្នាទាំងស្រុងថា យើងសព្វគ្រប់ជាមួយអ្នកណា
ថាគឺយើងស្ថិតជាមួយមនុស្សដែលដើរជាមួយព្រះ ហើយជឿ និងទុកចិត្តលើទ្រង់
ឬជាមួយមនុស្សដែលដើរតាមបុរាណដ៏ល្អពួកគេស្មើគ្នាថាជាបង្គោលរបស់ខ្លួន
ដោយដើរនៅក្នុងផ្ទះក្នុងចន្លោះដៃនៃការបញ្ជូនរបស់ខ្លួនឯង។

ហើយអសចេកុដីជំនឿរបស់ពួកគេហេតុអ្វីបានជាមានការសង្ស័យ
និងអត្ថិទាស់នឹងសារនៃសចេកុដីពិត ដល់ទៅគោលនយោបាយស្ម័គ្រចិត្តសុរិយាដែលក្របខណ្ឌនៃ
មរយៈភូតាក៏ដោយមនុស្ស—ការរាប់ជាសុចរិតដោយសចេកុដីជំនឿ
សចេកុដីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ»។ The 1888 Materials, 1066–1070.